

Małgorzata Ostrowska, Meluzyna 2012

Piękna pani Meluzyna pokochała Pustoraka,
tak opowieść się zaczyna
jaka taka jaka taka.

To co dzieje się na łądzie,
to pod wodą też się zdarza.
Oto refren tej piosenki,
który często się powtarza.

Meluzyno, Meluzyno
porzuć płonne swe nadzieje
odpłyn własną limuzyną.
Świat się śmieje, świat się śmieje.

Ale miłość moi mili,
jest nieczuła na mądrości.
I dla jednej wspólnej chwili
zapomina o śmieszności.

Mój kochany Pustoraku,
uwierz w miłość, przyjmij dary.
Coś dla duszy, coś dla smaku,
czary mary, czary mary.

Ale pan Pustorak stary,
co po dnie skalistym kroczy.
Nie dał nabrać się na czary,
nie te oczy, nie te oczy

Meluzyno, Meluzyno,
porzuć płonne swe nadzieje
odpłyn własną limuzyną.
Świat się śmieje świat się śmieje.

To co dzieje się na łądzie,
to pod wodą też się zdarza
Oto morał tej piosenki,
który często się powtarza.